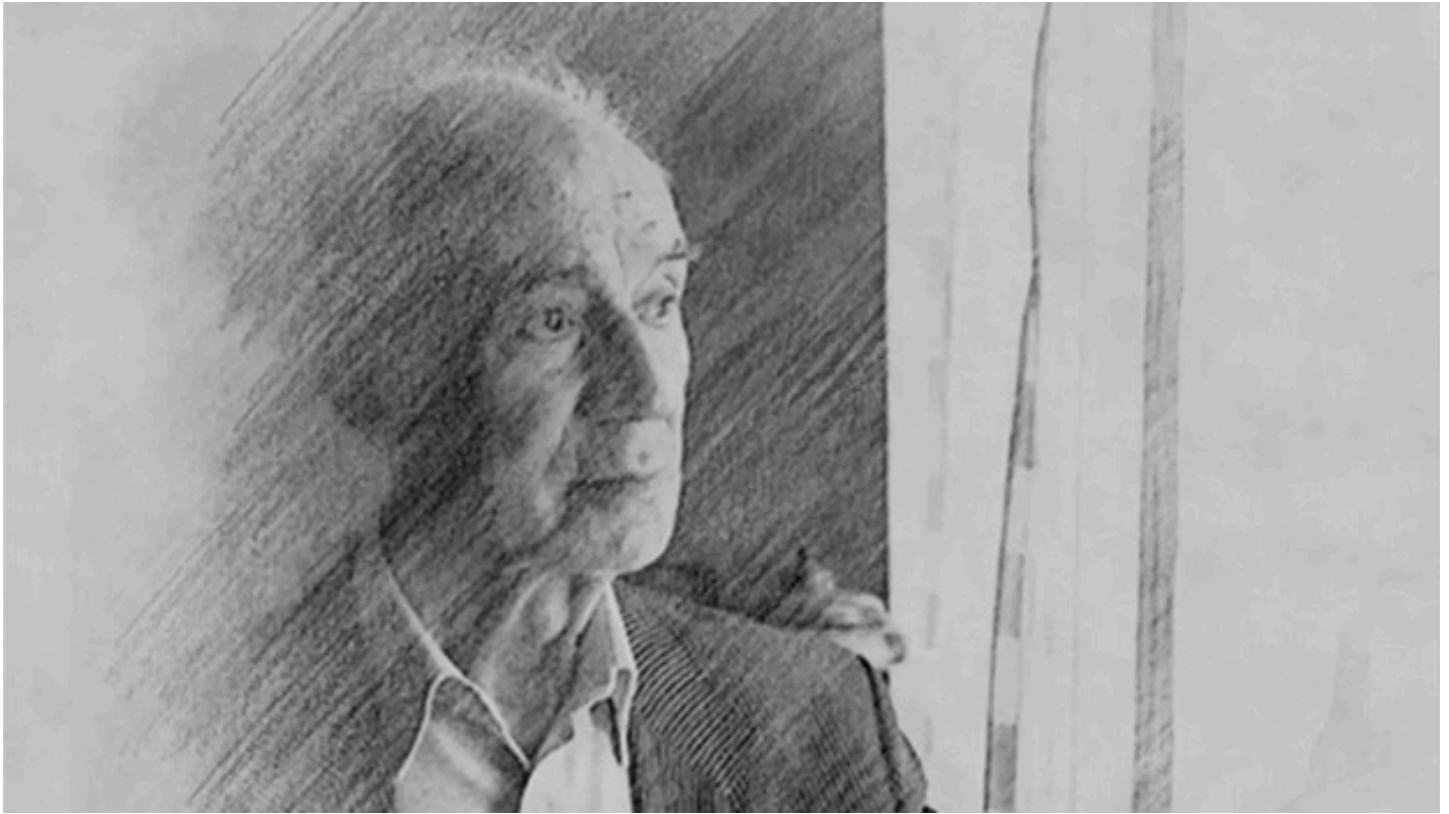

یاد باقر مؤمنی مبارزخستگی ناپذیر راه آزادی، برابری و عدالت اجتماعی گرامی باد

«به هر حال هر جایی که انسان ها امکان دارند یک نوعی به سمت سوسیالیسم یا آن ایده های سوسیالیستی، یا خودشان به ادعای خودشان ادعای سوسیالیستی می روند. و به نظر من بشریت راهی جز این ندارد، چون هیچوقت انسان نمی تواند برای ابد ظلم و ستم را که ناشی از اختلاف طبقاتی شدید است تحمل نکند. همیشه برای رفع این مبارزه کرده است و طبیعی هم هست که مبارزه بکند»

اطلاعیه سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران به مناسبت درگذشت باقر مؤمنی

یاد باقر مؤمنی مبارزخستگی ناپذیر راه آزادی، برابری و عدالت اجتماعی گرامی باد!

باقر مؤمنی، مورخ، نویسنده، مترجم و فعال سیاسی چپ‌گرا روز یکشنبه ۲۸ آبان‌ماه ۱۴۰۲ (۱۹ نوامبر ۲۰۲۳) در ۹۷ سالگی، در پاریس درگذشت.

باقر مؤمنی در جوانی به حزب توده ایران پیوست و در فعالیت های سیاسی و اتحادیه های کارگری فعال شد. پس از کودتای سال ۱۳۳۲

از حزب کناره گرفت، ولی از مبارزه کناره نگرفت. در سالهای دهه سی به زندان افتاد و پس از آزادی از زندان فعالیت‌های سیاسی خود را ادامه داد.

در آن سالهای خفقان، قلم بدست گرفته، نوشت و ترجمه کرد و عضو کانون نویسندگان شد. پس از انقلاب ۱۳۵۷ به همراه ناصر رحمانی‌نژاد، سعید سلطانی‌پور و بزرگ پورجعفر هفته نامه صدای معاصر را که در آن آثاری از نویسندگان چپ و مطرح بازتاب می یافت منتشر کرد و پس از آن انتشار نشریه تئوریک مارکسیستی اندیشه را نیز آغاز کرده و همزمان برخی از کارهای تحقیقی خود همچون مسئله ارضی و جنگ طبقاتی و همچنین مسائل جنبش و حزب توده را نیز منتشر می‌کرد.

با بسته شدن فضای سیاسی و تشدید اختناق مذهبی، سرکوب سازمانهای سیاسی، دستگیری مبارزین، روشنفکران و دگراندیشان وی نیز همچون بسیاری از فعالین چپ، دمکرات و دگراندیش ناگزیر به ترک وطن شد و در فرانسه سکنی گزید.

باقر مؤمنی در سالهای تبعید نیز به فعالیت‌های خود ادامه میدهد، مدتی ماهنامه فرهنگی منتشر میکند، کتاب های خودش را بازنویسی و منتشر میکند. این انسان آزاده لحظه ای از مبارزه علیه حکومت اسلامی غافل نمی شد و همواره پای ثابت حرکتها و تظاهرات اعتراضی علیه استبداد حاکم بر ایران و برای آزادی و دمکراسی، بود.

باقر مؤمنی یک چپ‌گرای ثابت قدم و وباورمند به سوسیالیسم بود. آزرده از پراکندگی چپ تلاش می کرد تا ائتلافی از چپ‌ها بوجود آورد. در مصاحبه ای گفته بود: «به هر حال هرجایی که انسان ها امکان دارند یک نوعی به سمت سوسیالیسم یا آن ایده های سوسیالیستی، یا خودشان به ادعای خودشان ادعای سوسیالیستی می روند. و به نظر من بشریت راهی جز این ندارد، چون هیچوقت انسان نمی تواند برای ابد ظلم و ستم را که ناشی از اختلاف طبقاتی شدید است تحمل بکند. همیشه برای رفع این مبارزه کرده است و طبیعی هم هست که مبارزه بکند»

باقر مؤمنی انسانی صادق و آزاد منش بود. نظرات ایدئولوژیک و مشی سیاسی، مبنای نگاهش به فعالین سیاسی چپ نبود و از همین رو رفیق همه چپ‌ها بود. رفتار متواضع اش به همراه پیگیری‌اش در مبارزه و رفتار صادقانه و صمیمانه اش از وی انسانی دوست داشتنی ساخته بود.

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، در گذشت این مبارز خستگی ناپذیر آرمانهای چپ را به خانواده وی و همه رهروان راه آزادی، برابری و عدالت اجتماعی تسلیم می‌گوید.

یادش همیشه با ما خواهد بود!

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۲ آذر ۱۴۰۲ - ۲۳ نوامبر ۲۰۲۳